

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 15, Praha 2

PSČ 120 00

Č.j.: ČOI 14222/20/O100/3000/Kr/Št
Sp. Zn. ČOI 91384/18/3000
COI0X019YKMX

Dne: 29. 1. 2020

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), ve spojení s ustanovením § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o odvolání

obviněné z přestupku (dále též jako „obviněná“, případně „odvolatelka“): **AURES Holdings, a. s.**, IČO 01759299, se sídlem Dopraváků 874/15, 184 00 Praha 8 proti rozhodnutí Inspektorátu České obchodní inspekce Jihomoravského a Zlínského (dále též „inspektorát“, případně „orgán prvního stupně“) ze dne 15. 10. 2019, č. j. ČOI 125211/19/3000/R/S, kterým byla obviněná uložena úhrnná pokuta ve výši **700.000,- Kč** (slovy: sedm set tisíc korun českých) za přestupky dle ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), kterých se měla dopustit tím, že porušila ustanovení § 4 odst. 4 téhož zákona; za přestupky podle ustanovení § 24 odst. 7 písm. k) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se měla dopustit tím, že porušila ustanovení § 12 téhož zákona; a za přestupek dle § 24 odst. 7 písm. l) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se měla obviněná dopustit tím, že porušila ustanovení § 13 téhož zákona; a kterým byla dále obviněná v souladu s ustanovením § 95 odst. 1 přestupkového zákona ve spojení s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu uložena povinnost uhradit náklady správního řízení v paušální částce **1 000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) dle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB, Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, variabilní symbol 3408453018, konstantní symbol 1148 (převodním příkazem)/1149 (poštovní složenkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB, Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, variabilní symbol 3408453018, konstantní symbol 0378 (převodním příkazem)/0379 (složenkou).

Odůvodnění

I. Napadené rozhodnutí

Inspektorát vydal dne 15. 10. 2019 rozhodnutí č. j. ČOI 125211/19/3000/R/S (dále též „napadené rozhodnutí“) v souladu s ustanovením § 93 a násl. přestupkového zákona.

Ve výroku I. napadeného rozhodnutí uznal inspektorát obviněnou vinnou ze spáchání

- a) přestupků dle ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, kterých se měla dopustit tím, že porušila ustanovení § 4 odst. 4 téhož zákona v návaznosti na § 5a odst. 1 téhož zákona, neboť dne 11. 7. 2018 na svých internetových stránkách www.aaaauto.cz uvedla informaci o tom, že auto převezde zdarma na jinou pobočku obviněné, avšak opomenula uvést podstatnou informaci o tom, že za převoz vozidla je vyžadována vrátná záloha 2.000 Kč; dále dne 6. 12. 2018 na výše uvedených internetových stránkách uvedla informaci o tom, že auto bezplatně převezde do autobazaru Brno, avšak opomenula uvést podstatnou informaci o tom, že za převoz vozidla je vyžadována vrátná záloha 2.000 Kč; dále dne 11. 7. 2018 v provozovně AAA Auto na adrese Černovická 1183/38, 618 00 Brno opomenula uvést podstatnou informaci o tom, že servisní knížka prodávávaného automobilu byla vedena pouze do r. 2013;
- b) přestupku dle ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se měla dopustit tím, že porušila ustanovení § 4 odst. 4 téhož zákona v návaznosti na § 5a odst. 2 téhož zákona, neboť dne 11. 7. 2018 v provozovně AAA Auto na adrese Černovická 1183/38, 618 00 Brno poskytla informace o vlastnostech prodávávaného automobilu nejasným způsobem, což mohlo vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil, když nejprve prezentovala automobil jako bezvadný, ale během kontrolní jízdy po upozornění na vady doporučila kontrolu všech podstatných částí vozu;
- c) přestupků dle ustanovení § 24 odst. 7 písm. k) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se měla dopustit tím, že porušila ustanovení § 12 téhož zákona, neboť dne 11. 7. 2018 v provozovnách AAA Auto na adrese Zlínská 260, 765 02 Otrokovice a Černovická 1183/38, 618 00 Brno neinformovala spotřebitele před jednáním o koupi o konečné ceně vozidla, neboť k nabídkové ceně vozidla vyžadovala zaplacení poplatku za další služby (blíže specifikováno ve výrokové části I. napadeného rozhodnutí);
- d) přestupku dle ustanovení § 24 odst. 7 písm. l) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se měla dopustit tím, že porušila ustanovení § 13 téhož zákona, neboť dne 11. 7. 2018 v provozovně AAA Auto na adrese Černovická 1183/38, 618 00 Brno uvedla, že na prodávávané vozidlo poskytuje pouze záruku v délce půl roku na skryté závady.

Ve výroku II. napadeného rozhodnutí uložil inspektorát obviněné dle ustanovení § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s ustanovením § 41 odst. 1 a 46 odst. 1 přestupkového zákona úhrnnou pokutu ve výši 700.000,- Kč.

Ve výroku III. napadeného rozhodnutí uložil inspektorát obviněné na základě ustanovení § 95 odst. 1 přestupkového zákona a § 79 odst. 5 správního řádu povinnost uhradit náklady řízení dle § 6 odst. 1 vyhlášky v paušální částce 1.000,- Kč.

II. Odvolání

Odvolatelka podala proti rozhodnutí včas odvolání, ve kterém uplatnila dále uvedené námítky.

Účtování zálohy za převoz vozidel

Odvolatelka má za to, že se klamavých obchodních praktik nedopustila, inspektoři v postavení spotřebitelů byli prodejcem informováni o tom, že záloha ve výši 2.000,- Kč je vratná, a to jak v případě, kdy si zákazník následně vozidlo koupí, tak i v případě, kdy si spotřebitel vozidlo nevybere. V případě, že si spotřebitel vozidlo zakoupí, je mu záloha v plné výši odečtena z kupní ceny vozidla. Pokud si spotřebitel vozidlo nevybere, je mu záloha v plné výši vrácena. Záloha ve výši 2.000,- Kč je 100% vratná a spotřebitele tím pádem převoz vozidla v rámci poboček v konečném důsledku žádnou finanční částku nestojí.

Informování spotřebitele o ceně vozidla a poplatku spojeného s koupí vozidla

Co se týče informace o ceně vozidla a o výši ceny poplatku spojeného s koupí vozidla ve výši 3.990,- Kč, odvolatelka namítá, že poplatek spojený s koupí vozidla je platbou za doplňkovou službu nabízenou odvolatelkou. Doplňkové zboží a služby nejsou standardně nabízeny na prodejní ploše autobazaru, ale až v kanceláři příslušného pracovníka, kde jsou také k dispozici ceníky veškerého doplňkového zboží a služeb. Zákazník má možnost seznámit se s cenou doplňkového zboží a služeb předtím, než dojde k podpisu příslušné smluvní dokumentace týkající se konkrétního vozidla. Doplňkové zboží a služby jsou volitelným produktem, pokud si takové zboží či službu spotřebitel nevybere, není mu žádná cena doplňkové služby či zboží účtována. Na nabídkové ceduli, která je umístěna za předním sklem automobilů stojících na prodejní ploše, je uvedena shodná cena automobilu, jako je cena, která je následně uvedena na faktuře, která je vystavena současně s podpisem kupní smlouvy. K této ceně je ještě připočteno DPH v zákonné výši. Vytýkané jednání se týká poplatku za doplňkový zákaznický servis při platbě v hotovosti a zákazníci jej mohou volitelně využít při nákupu všech vozidel s kupní cenou nad 20.000,- Kč. Z opatrnosti odvolatelka poukazuje na to, že cena dané služby není 3.990,- Kč, ale 3.999,- Kč. K jednání o koupi doplňkového zboží nebo doplňkové služby dochází až v kanceláři příslušného zaměstnance odvolatelky, který se zákazníkem vyřizuje přípravu a podpis smluvní dokumentace týkající se konkrétního automobilu. Cena za automobil zůstane vždy stejná, ať už si spotřebitel vybere nějakou doplňkovou službu či nikoli. Pokud si spotřebitel doplňkovou službu vybere, je mu cena za tuto doplňkovou službu naúčtována jako další položka na faktuře, na níž je však uvedena cena za automobil ve shodné výši, jako je cena uvedená na ceduli umístěné za předním sklem automobilu. Není pravdou, že by odvolatelka neinformovala o ceně poplatku spojeného s koupí. Poplatek ve výši 3.999,- Kč

není přímo spojen s koupí vozu, služba, za kterou se poplatek hradí, je volitelná. Odvolatelka tedy svou povinnost neporušila.

Odvolatelka dále upozorňuje na skutečnost, že jí v napadeném rozhodnutí bylo vytknuto jednání, které jí v rozhodnutí č. j. 43517/19/3000/R/S ze dne 8. 4. 2018 vytknuto nebylo. Týká se údajného porušení povinností dne 11. 7. 2018 v provozovně AAA Auto na adrese Černovická 1183/38, 618 00 Brno, kde podle správního orgánu odvolatelka neinformovala spotřebitele před jednáním o koupi o konečné ceně vozidla Škoda Fabia RZ 2T68236.

Informování spotřebitele o vlastnostech prodávaných výrobků

Odvolatelka má za to, že v příloze č. 1 ke kupní smlouvě – protokolu o zkušební jízdě a předání vozidla byli inspektoři v postavení spotřebitelů podrobně informováni o tom, že se jedná o automobil ojetý. V čl. IV. předávacího protokolu pak byla výslovně doporučena výměna oleje a filtrů, výměna rozvodů včetně vodní pumpy, kontrola a doplnění provozních náplní, kontrola tlumičů a brzd. Odvolatelka tedy velmi podrobně upozornila na stav vozidla, jednalo se o vozidlo 14 let staré. Argument orgánu prvního stupně, že zaměstnanec odvolatelky při prvotní prezentaci neustále o vozidle uváděl, že vozidlo je bezvadné, kdy v podstatě čekal, jestli inspektoři v postavení spotřebitelů závadu odhalí, upozorní na ni nebo ne, se odvolatelce jeví jako účelový. Podle ust. § 9 ZOS je povinností prodávajícího řádně informovat spotřebitele o vlastnostech prodávaných výrobků, což odvolatelka činí mimo jiné prostřednictvím přílohy ke kupní smlouvě. Koupě motorového vozidla z povahy věci vyžaduje písemnou formu a předložení informací o vozidle v písemné formě, a to pro zachycení obsahu smlouvy a vlastností zboží v zájmu právní jistoty obou stran. Podmínkami koupě nelze kupujícího provést dříve, než je mu kupní smlouva předložena. Zákazník v každém případě očekává písemnou formu kupní smlouvy. Spotřebitel je s detailním stavem vozidla řádně seznámen před uzavřením kupní smlouvy a v ten moment se může volně rozhodnout, zda si vozidlo koupí či nikoli. Odvolatelka má za to, že spotřebitel byl se stavem vozidla seznámen včas a v souladu s právními předpisy. Při přihlédnutí k tomu, že si inspektoři vybrali vozidlo staré 14 let s nájezdem 129.522 km, nelze považovat popis vozidla v předávacím protokolu za jakkoli překvapivý, neboť stav vozidla byl popsán tak, aby od tohoto popisu mohl spotřebitel rozumně odvozovat svoje očekávání. Odvolatelka povinnost podle ust. § 9 odst. 1 ZOS neporušila, informovala podrobně o potřebě provedení servisu, příp. výměny určitých dílů vozidla. Pokud jde o informaci ohledně vedení servisní knížky, odvolatelka uvádí, že nelze klást k její tíži, jakým způsobem byla vedena servisní knížka k vozidlu, než vozidlo vykoupila.

Informování spotřebitele o uplatnění práva z vadného plnění

Odvolatelka nerozumí výtce orgánu prvního stupně, že neinformovala spotřebitele řádně dle ust. § 13 ZOS, v čl. IV. odst. 2 kupní smlouvy je jednoznačně uvedeno, že: „Kupující je povinen uplatnit práva z vad automobilu a vady automobilu prodávajícímu oznámit bez zbytečného odkladu poté, co vadu mohl při včasné prohlídce a dostatečné péči zjistit, nejpozději však (s výjimkou právních vad) do jednoho roku ode dne přechodu nebezpečí škody na automobilu, jinak jeho nároky z odpovědnosti za vady zanikají.“ Prodejce k tomu doplnil, že spotřebitel má možnost přikoupit si pojištění na mechanické a elektrické závady Carlife s tím, že dále uvedl, na jaké části vozidla se pojištění vztahuje, na jakou dobu je možné pojištění koupit a rovněž popsal způsob oprav na základě servisní zprávy za opravu. V daném případě byla inspektorům v roli spotřebitelů předložena kupní smlouva, která obsahovala výše citované ustanovení, které upravuje uplatnění práv spotřebitele z

odpovědnosti za vady automobilu v souladu se zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Odvolatelka ustanovení § 13 ZOS neporušila.

Průběh kontroly provedené správním orgánem

Odvolatelka se dále vyjadřuje ke způsobu provedení kontroly v provozovně na adrese Zlínská 260, 765 02 Otrokovice. Dne 12. 7. 2018 byla v pořadu Události odvysílána reportáž nazvaná Nekalé praktiky nepoctivých autobazarů, správní orgán České televizi poskytl audiozáznam telefonického hovoru s odvolatelem a videozáznam pořízený v rámci kontrolního nákupu. Dříve, než byl odvolatelce doručen úřední záznam z provedené kontroly, poskytl správní orgán veřejným sdělovacím prostředkům vyjádření, ve kterém zaměstnanec správního orgánu, konkrétně ředitel Inspektorátu České obchodní inspekce Jihomoravského a Zlínského Karel Havlíček, sděloval stanovisko správního orgánu k údajnému porušení právních předpisů ze strany odvolatele, ačkoli kontrola ještě nebyla dokončena, odvolatelka nebyla seznámena s protokolem o kontrole a s kontrolními zjištěními, ani nebyl seznámen s přílohami úředního záznamu. Ani v úředním záznamu správní orgán neuvedl, že v provozovně v Otrokovicích pořídil o průběhu kontroly skrytý audiovizuální záznam. Pokud jde o audiozáznam, ten byl odvolateli poskytnut až na jeho výslovnou písemnou žádost ze dne 10. 9. 2018, audiozáznam byl odvolatelce doručen dne 20. 9. 2018. Odvolatelka považuje postup správního orgánu za protiprávní, audiozáznam pořízený správním orgánem v průběhu kontroly byl poskytnut veřejnoprávnímu médiu dříve než odvolatelce. Ze strany správního orgánu tak byly porušeny povinnosti stanovené právními předpisy, zejména povinnost dle ust. § 15 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), který zakotvuje zásadu neveřejnosti správního řízení. Podle tohoto ustanovení nesmí správní orgán informovat o průběhu řízení, a to v žádné fázi probíhajícího a nepravomocně ukončeného řízení, tedy ani v okamžiku, kdy proběhla kontrola v provozovně podnikatelky, který o tom ještě ani neobdržel žádný písemný záznam. Odvolatelka má za to, že došlo i k porušení ust. § 2 odst. 2 správního řádu, odvolatelka uvádí, že v reportáži zaměstnanci správního orgánu činili konkrétní závěry, aniž by měli relevantní důkazy, že došlo k protiprávnímu jednání.

Pořizování audiozáznamů správním orgánem

Odvolatelka namítá, že již samotné pořízení audiovizuálních záznamů zakládá zásah do práva na respektování soukromého života. Proces kontroly není správním řízením ve smyslu části druhé a třetí správního řádu, není ani vyjádřením, osvědčením či sdělením podle části čtvrté správního řádu. Lze jej subsumovat pod jiné úkony podle ust. § 158 odst. 1 tohoto zákona, při procesu se subsidiárně uplatní část čtvrtá správního řádu i vybraná ustanovení jeho druhé a třetí části. Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“), opravňuje kontrolujícího pořídít v souvislosti s výkonem kontroly obrazové nebo zvukové záznamy, neupravuje však žádné podrobnosti, záruky. Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci (dále jen „zákon o ČOI“), nestanoví postup, jak a kdy má být kontrolovaná osoba vyrozuměna o tom, že byl záznam pořízen a jak má být se záznamem naloženo. S ohledem na charakter zvukových, obrazových a zvukově obrazových záznamů, na kterých se z povahy věci vyskytují i kontrolované osoby, resp. osoby přítomné kontrole, spadají tyto záznamy pod regulaci zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, tento zákon v době kontroly stanovoval záruky a postupy, kterým musí i kontrolní orgán při nakládání se záznamy dostát (odvolatel poukazuje na některé povinnosti plynoucí z daného zákona). Dle názoru odvolatelky došlo k nezákonnému zásahu do jejího práva na ochranu osobních údajů.

Porušení zásad správního řízení

Odvolatelka již výše uvedla, že správní orgán porušil zásadu neveřejnosti i další zásady správního řízení. Podle zásady neveřejnosti nesmí správní orgán informovat o průběhu řízení. Odvolatelka dále poukazuje na zásadu písemnosti dle ust. § 15 odst. 1 správního řádu, dále na povinnost oprávněných úředních osob zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se dozvěděly v souvislosti s řízením. Tím, že byly záznamy poskytnuty médiím, a to v situaci, kdy (s výjimkou záznamu z hovoru ze zelené linky) kontrolovaná osoba nebyla vůbec informována o tom, že jsou záznamy prováděny, došlo k porušení výše uvedených povinností správního orgánu.

Zásada presumpce nevinny a zásada in dubio pro reo

Odvolatelka dále uvádí, že s uvedeným souvisí i zásada presumpce nevinny a zásada in dubio pro reo. Obě zásady jsou obsaženy v ust. § 69 přestupkového zákona. Odvolatelka odkazuje na nálezh Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 864/11. Odvolatelka zmiňuje též zásadu zákazu sebeobviňování. Odvolatelka se domnívá, že správní orgán v daném případě postupoval v rozporu s oběma výše uvedenými zásadami, neboť zveřejnil své stanovisko ve veřejných sdělovacích prostředcích, aniž by vůbec dospěl k nějakým prokazatelným závěrům o tom, že se odvolatelka dopustila nějakého pochybení. Správní orgán jednoznačně předjímal závěry, k nimž ještě argumentačně ani důkazně nedospěl, navíc ničím nepodložené závěry poskytl ke zveřejnění. S důkazy (audiozáznamem a videozáznamem) bylo naloženo v rozporu s právními předpisy, nebylo možné je v dalším průběhu kontroly ani ve správním řízení použít.

Odvolací návrh

S ohledem na výše uvedené odvolatelka navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

III. Řízení o odvolání

Orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu, a proto v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu předal spis spolu se svým stanoviskem ústřednímu inspektorátu České obchodní inspekce (dále jen „odvolací orgán“), který je dle § 1 odst. 5 zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, věcně příslušný rozhodovat o odvolání proti rozhodnutí orgánu prvního stupně.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 98 odst. 1 přestupkového zákona v plném rozsahu.

IV. Přezkum napadeného rozhodnutí

Vedení správního řízení orgánem prvního stupně

Správní řízení v předmětné věci bylo zahájeno oznámením č. j. 27107/19/3000 ze dne 4. 3. 2019 na základě kontrolních zjištění učiněných inspektorátem při kontrolách provedených obviněné a zadokumentovaných v *Protokolech o kontrole ID kód*

301812060042451, 301809040042401 a 301807110052402. Orgán prvního stupně poté vydal ve věci dne 8. 4. 2019 rozhodnutí, č. j. ČOI 43517/19/3000/R/S (dále též „původní rozhodnutí ve věci“), kterým byla obviněná za přestupky zjištěné provedenými kontrolami uložena úhrnná pokuta ve výši 700.000,- Kč. Toto rozhodnutí poté bylo v odvolacím řízení odvolacím orgánem zrušeno na základě ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu a věc byla rozhodnutím č. j. 112136/19/0100/3000/19/HI/Št ze dne 3. 9. 2019 vrácena orgánu prvního stupně k novému projednání. Důvodem pro tento postup byla skutečnost, že odvolací orgán kvalifikoval některá skutková jednání obviněné odlišně od orgánu prvního stupně.

Orgán prvního stupně poté v souladu se závěry vyplývajícími z rozhodnutí o odvolání zaslal obviněné *Vyrozumění obviněné před vydáním rozhodnutí* č. j. ČOI 115840/19/3000 ze dne 16. 9. 2019, ve kterém kvalifikoval skutková jednání obviněné v souladu se závěry učiněnými odvolacím orgánem a poučil obviněnou o jejích základních právech a povinnostech jako účastníka řízení. Zároveň obviněné sdělil datum, ve kterém nejdříve ve věci rozhodne, čímž obviněné umožnil, aby se před vydáním rozhodnutí mohla vyjádřit k podkladům, ze kterých měl správní orgán při rozhodování vycházet.

Z hlediska vedení správního řízení tedy odvolací orgán nezjistil ze strany orgánu prvního stupně žádné pochybení.

K právní kvalifikaci protiprávního jednání uvedeného pod písm. a) výrokové části tohoto rozhodnutí

Přestupku ve smyslu ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se dopustí prodávající, který poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik ve smyslu § 4 odst. 4 téhož zákona, přičemž nekalou obchodní praktikou se dle § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele rozumí taková obchodní praktika, která je v rozporu s požadavky odborné péče a podstatně narušuje nebo je způsobilá podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele, kterému je určena, nebo který je jejím působení vystaven, ve vztahu k výrobku nebo službě.

Kontrolou internetových stránek obviněné bylo zjištěno, že zde obviněná nabízela spotřebiteli zdarma převoz vybraného automobilu na jinou svoji provozovnu (specifikováno ve výrokové části I. bod 1. výroku napadeného rozhodnutí), přičemž kontrolou provedenou ve 2 provozovnách bylo prokázáno, že za takovýto převoz je vyžadována záloha ve výši 2.000 Kč. Tuto informaci však obviněná na kontrolovaných internetových stránkách nikde neuváděla, přestože se dle názoru odvolacího orgánu jedná o informaci podstatnou ve smyslu § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, podle kterého se obchodní praktika považuje za klamavou, pokud ve svých věcných souvislostech a s přihlédnutím ke všem jejím rysům, okolnostem a omezením sdělovacího prostředku opomene uvést podstatné informace, které v dané souvislosti spotřebitel potřebuje pro rozhodnutí ohledně koupě, čímž způsobí nebo může způsobit, že spotřebitel učiní rozhodnutí ohledně této koupě, které by jinak neučinil.

Kontrolou provedenou v provozovně obviněné dále bylo zjištěno, že tato opomenula uvést informaci související s nabízeným vozidlem, a sice to, že servisní knížka o vozidle byla vedena pouze do roku 2013. Opomenutí uvedení takovéto informace v nabídce vozidla v r. 2018 mohlo nepochybně vést spotřebitele k rozhodnutí o koupi, které by jinak neučinil, pokud by věděl, že servisní historie vozu za posledních 5 let není známa. V tomto případě se opět jedná o podstatnou informaci ve smyslu § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, kterou spotřebitel v dané souvislosti potřebuje pro rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil.

Z uvedeného je tedy zřejmé, že se obviněná jako prodávající tohoto jednání dopustila v obou případech specifikovaných ve výroku napadeného rozhodnutí, jak výše vedeno.

K právní kvalifikaci protiprávního jednání uvedeného pod písm. b) výrokové části tohoto rozhodnutí

Přestupku ve smyslu ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se dopustí prodávající, který poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik ve smyslu § 4 odst. 4 téhož zákona, přičemž nekalou obchodní praktikou se dle § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele rozumí taková obchodní praktika, která je v rozporu s požadavky odborné péče a podstatně narušuje nebo je způsobilá podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele, kterému je určena, nebo který je jejím působení vystaven, ve vztahu k výrobku nebo službě.

Kontrolou provedenou v provozovně obviněné dále bylo zjištěno, že obviněná prezentovala nabízený automobil nejprve jako bezvadný, avšak po upozornění kontrolujícího inspektora v roli spotřebitele na vady, doporučil obsluhující personál obviněné provést kontrolu všech podstatných částí tohoto vozidla. Z uvedeného je zřejmé, že obviněná poskytla spotřebiteli podstatné informace o nabízeném automobilu nejasným způsobem, což mohlo vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil. Z hlediska ustanovení § 5a odst. 1 a 2 zákona o ochraně spotřebitele je takovéto jednání považováno za klamavé opomenutí, a tedy za nekalou obchodní praktiku, jejíž použití je zákonem o ochraně spotřebitele zakázáno ustanovením § 4 odst. 4.

Z uvedeného je tedy zřejmé, že se obviněná jako prodávající tohoto jednání dopustila, jak výše vedeno.

K právní kvalifikaci protiprávního jednání uvedeného pod písm. c) výrokové části tohoto rozhodnutí

Přestupku ve smyslu ustanovení § 24 odst. 7 písm. k) zákona o ochraně spotřebitele se dopustí prodávající, který informaci o ceně prodávaných výrobků poskytuje v rozporu s § 12 téhož zákona, podle kterého je povinen informovat spotřebitele v souladu s cenovými předpisy a přímo použitelným předpisem Evropských společenství o ceně prodávaných výrobků nebo poskytovaných služeb zřetelným označením výrobku cenou nebo informaci o ceně výrobků či služeb jinak vhodně zpřístupnit. Cenovým předpisem se zde rozumí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“) upravující mimo jiné i označování zboží cenami. Podle ustanovení § 13 zákona o cenách se cenou výrobků rozumí konečná nabídková cena, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky. Kontrolou provedenou ve dvou provozovnách obviněné bylo zjištěno, že obviněná v nabídce prodávaných vozidel neuvedla, že k ceně vozidla je třeba navíc uhradit poplatek ve výši 3.990 Kč za další služby, kdy obviněná tento poplatek zákazníkovi sdělila až poté, co tento projevil zájem o koupi vozidla.

Z uvedeného je zřejmé, že obviněná u nabízených vozidel neuváděla nabídkovou cenu konečnou a tímto jednáním tak naplnila znaky skutkové podstaty výše uvedeného přestupku.

K právní kvalifikaci protiprávního jednání uvedeného pod písm. d) výrokové části tohoto rozhodnutí

Přestupku ve smyslu ustanovení § 24 odst. 7 písm. l) zákona o ochraně spotřebitele se dopustí prodávající, který neinformuje spotřebitele podle § 13 téhož zákona, podle kterého je prodávající povinen řádně informovat spotřebitele o rozsahu, podmínkách a způsobu uplatnění práva z vadného plnění (tj. o reklamaci), spolu s údaji o tom, kde lze reklamaci uplatnit. V rámci kontroly provedené v provozovně obviněné obsluhující personál kontrolujícím inspektorům sdělil, že na prodávané vozidlo je poskytována pouze záruka v délce půl roku na skryté vady. Dle § 2165 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, je kupující oprávněn uplatnit právo z vady, která se vyskytne u zakoupeného spotřebního zboží v době dvaceti čtyř měsíců od jeho převzetí. V souladu s ustanovením § 2168 téhož zákona se nepřihlíží k tomu, ujedná-li prodávající a kupující zkrácení této doby. Výjimku tvoří koupě již použitého spotřebního zboží, kdy si strany mohou ujednat zkrácení této zákonné doby na polovinu, tj. na 12 měsíců. Prodávající tedy nemůže na prodávaný výrobek nabízet kratší dobu pro uplatnění reklamace, než je polovina zákonem stanovené doby, tedy obviněná poskytla spotřebiteli nesprávnou informaci o době, ve které může uplatnit právo z vadného plnění.

Z uvedeného je zřejmé, že obviněná popsáním jednáním naplnila znaky skutkové podstaty výše uvedeného přestupku.

K druhu a výměře správního trestu

Odvolací orgán dále přezkoumal napadené rozhodnutí v tom smyslu, zda inspektorát uložil úhrnnou pokutu ve výši 700.000 Kč v souladu s příslušnou právní úpravou. Vzhledem k tomu, že výše popsané přestupky obviněné byly ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 přestupkového zákona projednány ve společném řízení, orgán prvního stupně v tomto případě postupoval v souladu s absorpční zásadou vyjádřenou v § 41 odst. 1 přestupkového zákona a správní trest uložil podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Z přestupků, které byly obviněné orgánem prvního stupně vytknuty, jsou nejpřísněji trestné přestupky dle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele a dle § 24 odst. 7 písm. a) téhož zákona, za které je možné dle § 24 odst. 14 písm. d) téhož zákona uložit pokutu až do výše 5 000 000 Kč. Orgán prvního stupně proto zcela správně v intencích citovaných ustanovení přestupkového zákona uložil pokutu za přestupek postižitelný dle § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, který vyhodnotil jako nejzávažnější. Ostatní přestupky obviněné posoudil jako přitěžující okolnost.

Odvolací orgán dále posuzoval, zda orgán prvního stupně při rozhodování o výši pokuty postupoval podle ustanovení § 37 a násl. přestupkového zákona upravující závazná pravidla pro ukládání správních trestů. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že orgán prvního stupně přihlédl zejména k povaze a závažnosti přestupku a z tohoto pohledu pak dostatečným způsobem vyhodnotil všechny přestupky, kterých se obviněná dopustila, přičemž odvolací orgán v tomto směru neshledal žádné pochybení. Při určení výměry pokuty pak orgán prvního stupně přihlédl i ke všem do úvahy přicházejícím přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a v konečném výsledku pak uložil pokutu v takové výši, aby byla znatelná v majetkové sféře obviněné, tedy byla pro ni nikoliv zanedbatelná, a tím splnila jak preventivní, tak represivní funkci, kterých by ukládáním správních trestů mělo být dosahováno. K tomuto hodnocení se plně přiklonil i odvolací orgán.

Odvolací orgán shledal postup orgánu prvního stupně při rozhodování o uložení správního trestu jako správný a nevybočující z rámce daného jak zákonem o ochraně spotřebitele, tak i přestupkovým zákonem.

Odvolací orgán nad rámec námitek uplatněných obviněnou v odvolání posoudil výměru uložené pokuty i z toho pohledu, zda by pokuta v částce 700.000 Kč nemohla mít pro obviněnou likvidační následky, neboť správní orgán je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele přestupku v případě, kdy je dle výše pokuty zřejmé, že by tato mohla mít likvidační charakter. Likvidační pokutu definoval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu svým usnesením čj. 1 As 9/2008-133ze dne 20. 4. 2010 jako *sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty, a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží*. Dle účetní závěrky za r. 2018 zveřejněné obviněnou ve *Sbírce listin*, která tvoří součást Veřejného rejstříku zveřejněného na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti ČR, vyplývá, že zisk obviněné po zdanění činil za r. 2017 18.290 tis. EUR a za r. 2018 19.779 tis. EUR. Z uvedeného je zřejmé, že pokutu uloženou orgánem prvního stupně nelze považovat z hlediska majetkových poměrů obviněné za likvidační.

K námitkám obviněné uplatněným v odvolání

K námitce ohledně *úctování zálohy za převoz vozidel* odvolací orgán uvádí, že okolnost spočívající v tom, že záloha za převoz vozidla do jiné provozovny obviněné je vratná, je pro posouzení odpovědnosti obviněné za přestupek spáchaný porušením zákazu užití nekalé obchodní praktiky ve smyslu § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele irelevantní. Podstata přestupku v tomto případě spočívá v tom, že prodávající opomene uvést podstatné informace, které v dané souvislosti spotřebitel potřebuje pro rozhodnutí ohledně koupě, čímž způsobí nebo může způsobit, že spotřebitel učiní rozhodnutí ohledně této koupě, které by jinak neučinil. Podstatnou informací se v tomto případě rozumí neuvedení informace o tom, že při poskytnutí služby v podobě převozu vybraného vozidla na jinou provozovnu obviněné je třeba složit zálohu, byť se dle tvrzení obviněné jedná o zálohu vratnou.

K námitce ohledně *informování spotřebitele o ceně vozidla a poplatku spojeného s koupí vozidla* odvolací orgán uvádí, že tvrzení obviněné v tom smyslu, že doplňkové služby jsou volitelným produktem (pokud si zákazník nevybere, není mu žádný poplatek účtován) nekoresponduje se zjištěním učiněným orgánem prvního stupně při kontrole. Kontrolorům v postavení spotřebitele nebylo dáno na výběr, zda danou službu chtějí či ne, ale bylo jim řečeno, že poplatek musí uhradit.

K namítanému tvrzení obviněné, že jí v napadeném rozhodnutí bylo vytknuto neinformování spotřebitele o konečné ceně vozidla Škoda Fabia RZ 2T68236, zatímco v původním rozhodnutí č. j. 43517/19/3000/R/S nikoliv, odvolací orgán uvádí, že tento přestupek je ve výrokové části I. původního rozhodnutí uveden pod bodem 3.

K námitce ohledně *informování spotřebitele o vlastnostech prodávaných výrobků* odvolací orgán souhlasí s tím, že obviněné jakožto prodávající nelze klást k její tíži, jakým způsobem byla vedena servisní knížka k prodávanému vozidlu. Nicméně nezákonnost jednání obviněné

v tomto případě spočívá v tom, že skutečnost, že servisní knížka vozidla byla vedena pouze do r. 2013, opomněla v nabídce k prodávanému vozidlu uvést. Do servisní knížky *se zapisují informace o konkrétním vozidle, jako jsou provedené servisní úkony, rozsah případných oprav, stav ujetých kilometrů. Všechny tyto údaje jsou zaznamenávány v reálném čase* (doslovný text převzatý z internetových stránek obviněné). Řádné vedení servisní knížky proto představuje pro potenciálního kupce vozidla důležitý zdroj informací o technickém stavu nabízeného vozidla. Okolnost, že servisní knížka nebyla po delší dobu (zde 5 let) před prodejem vozidla vedena, je proto třeba chápat jako informaci, kterou v dané souvislosti spotřebitel potřebuje pro rozhodnutí ohledně koupě. Tedy se jedná o podstatnou informaci o nabízeném výrobku ve smyslu § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele a opomenutí (ať již úmyslné či jen z nedbalosti) uvést tuto informaci o nabízeném vozidle, je třeba chápat jako opomenutí klamavé dle citovaného ustanovení zákona o ochraně spotřebitele, tedy jako nedovolenou obchodní praktiku, jejíž užití je zakázáno dle § 4 odst. 4 téhož zákona.

K námitce ohledně *informování spotřebitele o uplatnění práva z vadného plnění* odvolací orgán uvádí, že nesprávná informace o době, ve které může zákazník uplatnit práva z vadného plnění (půl roku na skryté závady) byla poskytnuta zaměstnancem obviněné v rámci kontroly prováděné v jedné z provozoven obviněné. Ustanovení § 13 zákona o ochraně spotřebitele nespojuje povinnost prodávajícího informovat spotřebitele řádně o rozsahu uplatnění práva z vadného plnění toliko jen s kupní smlouvou, tato povinnost je nastavena obecně jako informační povinnost prodávajícího vůči spotřebiteli, a prodávající je povinen poskytovat správné informace dle citovaného ustanovení § 13 zákona o ochraně spotřebitele i v rámci konkrétní nabídky učiněné spotřebiteli, a to i ústní formou, jako tomu bylo v projednávaném případě.

K námitkám ohledně *průběhu kontroly provedené správním orgánem a porušení zásad správního řízení* odvolací orgán uvádí, že i v případě, že by došlo k porušení povinnosti mlčenlivosti, nemůže to mít vliv na výsledek kontroly a následného správního řízení. Povinnost mlčenlivosti zakotvuje ustanovení § 20 kontrolního řádu. Odvolací orgán odkazuje na komentář ke kontrolnímu řádu [JELÍNKOVÁ, Jitka. Kontrolní řád. Správní řád (vybraná ustanovení). Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016], ve kterém se na str. 146 uvádí: „*Kontrolní řád nestanoví právní následky porušení povinnosti mlčenlivosti, ani pro konkrétního kontrolujícího či přízvanou osobu, ani pro kontrolní orgán.*“ Obdobně vyplývá i z komentáře k § 15 odst. 3 správního řádu, na str. 201 komentáře (VEDRAL, Josef. Správní řád: komentář. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: BOVA POLYGON, 2012) se uvádí: „*Správní řád nestanoví žádnou sankci za porušení tohoto ustanovení, postihování jeho porušování ze strany oprávněných úředních osob je tak ponecháno na samotných správních orgánech v rámci pracovně právní, resp. disciplinární odpovědnosti...*“ Z výše uvedeného jednoznačně plyne, že případné porušení povinnosti mlčenlivosti nemůže mít vliv na zákonnost řízení a rozhodnutí ve věci. Ani případné porušení povinností při správě a zpracování osobních údajů, nemůže mít vliv na zákonnost tohoto správního řízení. Odvolatelka nebyla nikterak zkrácena na svých právech, správní řízení před orgánem prvního stupně proběhlo standardním způsobem, odvolatelka byla řádně poučena o svých právech, nebylo jí bráněno v tom, aby je uplatňovala, správní orgán se případem řádně zabýval, a to např. v souladu s ustanovením § 50 odst. 3 správního řádu. Skutečnost, že se zaměstnanci správního orgánu vyjadřovali k praktikám autobazarů v televizní reportáži, proto nemůže mít vliv na průběh tohoto správního řízení.

K námitce ohledně *pořizování audiozáznamů správním orgánem* a s tím související otázce možného porušení *zásady presumpce nevinny a zásady in dubio pro reo* odvolací orgán

odkazuje na ustanovení § 4a zákona o ČOI, podle kterého je inspektor při provádění kontroly oprávněn pořizovat zvukové, obrazové a zvukově-obrazové záznamy bez vědomí kontrolovaných osob, pokud nelze účelu kontroly dosáhnout jinak. V daném případě bylo třeba přesně zachytit průběh kontrolních nákupů, kdy inspektoři vystupovali v postavení spotřebitele a simulovali průběh nákupu tak, jak by činil spotřebitel, a informace poskytované zaměstnanci odvolatele. Pořízení zvukového nebo zvukově-obrazového záznamu umožňuje přesné zachycení průběhu kontroly v reprodukovatelné podobě. Využití oprávnění dle § 4a zákona o ČOI tak bylo namístě. Inspektor je oprávněn pořizovat zvukový nebo obrazový záznam též na základě ust. § 8 písm. d) kontrolního řádu. Odvolací orgán odkazuje na komentář ke kontrolnímu řádu (VEDRAL, Josef. Kontrolní řád: komentář. Vydání I. Praha: Ivana Hexnerová - BOVA POLYGON, 2015), kde se na str. 104 uvádí: „*Stejně jako v případě dalších pravomocí kontrolního orgánu nevyžaduje ani výkon této pravomoci souhlas kontrolované či povinné osoby s výkonem takové pravomoci (pouze v § 8 písm. e) se vyžaduje předchozí projednání). Pravomoc kontrolního orgánu pořizovat (prostřednictvím kontrolujícího) obrazové nebo zvukové záznamy navazuje na § 88 odst. 2 občanského zákoníku, podle kterého svolení dané osoby s pořízením obrazového nebo zvukového záznamu není třeba v případě, když se podobizna, písemnost osobní povahy nebo zvukový či obrazový záznam pořídí nebo použije na základě zákona k úřednímu účelu, což § 8 písm. d) kontrolního řádu splňuje.*“ Jak již bylo uvedeno, zákon o ČOI umožňuje pořizovat takové záznamy i bez vědomí kontrolované osoby. Záznamy, které jsou podkladem v tomto řízení, tedy byly pořízeny zákonně a je možné je použít jako důkaz v daném správním řízení. Odvolací orgán však podotýká, že v případě, kdy je záznam podle § 4a zákona o ČOI pořizován, měla by být kontrolovaná osoba následně informována o tom, že se tak stalo, a že záznam je součástí spisu. Kontrolovaná osoba a následně účastník správního řízení by měl být seznámen s tím, z jakých podkladů vycházejí kontrolní zjištění a jaké podklady pro vydání rozhodnutí byly shromážděny. Odvolatelce byly na její žádost pořízené nahrávky poskytnuty a bylo jí umožněno se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim. Nedošlo k pochybení, které by mělo vliv na zákonnost tohoto řízení, a tedy i na zákonnost samotného rozhodnutí ve věci. K porušení zásad presumpce nevinny a zásady *in dubio pro reo* proto nedošlo – správní orgán shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí, tyto vyhodnotil a na základě toho ve věci rozhodl.

K náhradě nákladů řízení

Dle § 95 odst. 1 přestupkového zákona uloží správní orgán obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. V návaznosti na ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu stanoví výši této paušální částky prováděcí právní předpis, kterým se rozumí vyhláška, jak výše uvedeno. Dle § 6 odst. 1 této vyhlášky je paušální částka nákladů řízení stanovena ve výši 1 000,- Kč. Z uvedeného je zřejmé, že orgán prvního stupně uložil obviněné uhradit náklady řízení správně a v částce odpovídající platným právním předpisům.

V. Závěr

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěl odvolací orgán k závěru, že napadené rozhodnutí bylo orgánem prvního stupně vydáno v souladu s příslušnými právními předpisy, spáchání všech vytýkaných přestupků dle zákona o ochraně spotřebitele bylo obviněné provedeným řízením jednoznačně prokázáno, a správní trest za tyto přestupky byl uložen podle zákonné úpravy a v odpovídající výši. Vzhledem k tomu, že obviněná ve svém odvolání neuvedla žádné nové skutečnosti, které by mohly vést ke zrušení anebo jiné změně napadeného rozhodnutí, rozhodl odvolací orgán tak, jak ve výrokové části uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta či náhrada nákladů řízení zaplacený ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se v souladu s § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Mojmír Bezcený
ústřední ředitel
České obchodní inspekce
v z. Mgr. Vlastimil Turza
vedoucí právního oddělení
podepsáno elektronicky